

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2500/2019
12.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Зоране Делибашић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Ристић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Гордана Божиловић Петровић адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6829/18 од 30.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 12.07.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6829/18 од 30.01.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6829/18 од 30.01.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 3379/14 од 29.03.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца АА из ... и обавезан тужени ББ из ... да на име стицања без основа исплати тужиоцу износ од 4.062.009,21 динар са законском затезном каматом од 21.05.2013. године до исплате, у року од 15 дана од пријема писменог преписа пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, делимично је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да суд обавезе туженог да му, на име стицања без основа, поред досуђеног износа из става првог изреке исплати још и износ од 91.518,00 динара са законском затезном каматом од 22.05.2013. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 181.085,00 динара у року од 15 дана од пријема писменог преписа пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6829/18 од 30.01.2019. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 3379/14 од 29.03.2018. године у првом и трећем ставу изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Предложио је да се о ревизији одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, као и ради уједначавања судске праксе.

Тужилац је поднео одговор на ревизију туженог.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

С обзиром да је наведеном одредбом прописано да се посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права, Врховни касациони суд се при оцени њене дозвољености није упуштао у разматрање изнетих навода о учињеној битној повреди одредаба парничног поступка.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана која би требало размотрити. Прилагањем сентенце из решења Окружног суда у Ваљеву Гж. 497/07 од 22.03.2007. године (објављене у бази судске праксе „Intermex“), тужени неуспешно покушава да створи услове да се дозволи одлучивање о његовој посебној ревизији ради уједначавања судске праксе, и прихвати правни став ревидента да новац наплаћен у извршном поступку држи на основу усменог споразума са тужиоцем да ће трошкови заступања у кривичном и прекршајном поступку бити надокнађени предајом возила, потврђеног пуномоћјем Ов. .../... од 24.01.1995. године. Означеним пуномоћјем тужени није овлашћен да преузме возило као титулар својинског права на њему - у своје име и да свој рачун, већ да ту радњу преузме као пуномоћник тужиоца - у његово име и за његов рачун. Постојање усменог уговора странака о обавези тужиоца за награду за заступање туженом, уместо у новцу испуни предајом возила, на који се тужени позива није доказан. Сама чињеница да је фалсификован потпис тужиоца на пуномоћју Ов. .../... од 23.04.2013. године, којим је тужени овлашћен да у име и за рачун тужиоца (не у своје име и за свој рачун) прими новчану противвредност возила које тужиоцу државни орган није могао вратити доводи у сумњу његово постојање као правног основа за задржавање новца.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

У имовинскоправним споровима дозвољеност ревизије цени се на основу члана 403. став 3. ЗПП - према вредности предмета спора побијаног дела. Вредност предмета овог спора у побијаном делу, одређена у складу са чланом 28. став 1. ЗПП, износи 4.062.009,21 динар. Тако одређена вредност предмета спора побијаног дела нижа је од износа од 4.638.392,00 динара - динарске противвредности 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (1 евро = 115,9598 динара) меродавне за оцену дозвољености ревизије у смислу наведеног члана 403. став 3. ЗПП.

Сходно изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Тужени није успео у поступку по ревизији и зато нема право на накнаду трошкова тог поступка. Због тога је његов захтев за накнаду тих трошкова одбијен и применом чланова 153. став 1. и 165. став 1. ЗПП одлучено као у трећем ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић